

[Malchau.]

jeg skal derfor nøjes med hermed at anbefale det til hurtig Gennemførelse.

P. N. Petersen (Røjle): Hvad selve den aktive Modstandsbevægelse angaar, har den jo været udsat for stærk Kritik, som forskellige uheldige Elementer og Begivenheder har givet Anledning til. Men hvis vi vil gøre et ærligt Forsøg paa at se fordomsfrit paa Forholdene, bliver vi nødt til at indrømme, at vi slet ikke med Rimelighed kunde vente at undgaa noget af alt dette, og vi maa ikke glemme, at i den vanskeligste Time, vi oplevede, mellem den 4. og 5. Maj, myldrede 43 000 Frihedskæmpere op af Jorden og opretholdt Ro og Orden, indtil Politiet og Militæret kunde blive organiseret igen. Vi maa heller ikke glemme, at det var med Livet som Indsats disse varmhjertede Mennesker gik ind til Opgaver, hvis Rækkevidde ingen var i Stand til at overse, og det skylder hele det danske Folk dem Tak for.

Naar man nu fra Regeringens Side mener at kunne paaskønne denne Indsats ved Gennemførelse af en Lovgivning af den Art, det foreliggende Lovforslag er Udtryk for, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det til en meget velvillig Behandling i dette høje Ting. Dog er der visse Enkeltheder, jeg kunde ønske nærmere drøftet i det bebudede Udvalg, hvad jeg haaber den højtærede Forsvarsminister ikke har noget at indvende imod.

Forsvarsministeren (Ole Bjørn Kraft): Jeg takker de ærede Ordførere for Landstingets fire Partier for den overordentlig velvillige Modtagelse, de har givet Lovforslaget om Modstandsbevægelsens Befalingsmænd.

Til det ærede Medlem Hr. Stegger Nielsen, Venstres Ordfører, kan jeg angaaende Spørgsmaalet om Tjenstdygtighed sige, at det i den Forstand, hvori dette Begreb omtales i Lovforslaget, drejer sig om en fysisk Undersøgelse, en Undersøgelse af, om de paagældende er i Besiddelse af den fornødne fysiske Udrustning til at kunne varetage en Befalingsmands Gerning, og der vil derfor blive foranstaltet de nødvendige Lægeundersøgelser til Konstatering heraf.

Hvad angaar Spørgsmaalet om de paagældendes Kvalifikationer — ikke saaledes at forstaa, at de i enhver Henseende skal opfylde de Krav, der ellers maa stilles til en Befalingsmand af den paagældende Grad, for til en saadan Dygtighed kan de naturligvis først naa efterhaanden gennem

Kurser og Erfaring, men Kvalifikationer i den Forstand, at man maa anse det for rimeligt og stemmende med Lovens Aand at udnævne dem, maa man naturligvis bygge paa den Ansøgning, de indsender, og som skal være ledsaget, dels af de fornødne Oplysninger om, hvilken Slags Tjeneste de har udført, dels formentlig ogsaa af Udtalelser fra deres Overmænd inden for Modstandsbevægelsen, hvoraf mange jo er militære Befalingsmænd og derigennem ogsaa har Evne til at foretage en saadan Bedømmelse. Det maa saa afgøres i hvert enkelt Tilfælde, om Udnævnelse kan finde Sted, og til hvilken Grad den skal finde Sted.

Det ærede Medlem omtalte et Forhold, som ogsaa maa tages med i Betragtning, nemlig det, at Modstandsbevægelsens Befalingsmænd her faar Adgang til Grader og Stillinger, som Befalingsmænd inden for Hæren og Flaaden først efter en langvarig Uddannelse har kunnet naa frem til. Jeg skal herom blot sige, at denne Lovgivning ikke paa nogen Maade tilsigter — og heller ikke vil faa den Virkning —, at Befalingsmændene fra Modstandsbevægelsen vil blive en Hindring for det naturlige Avancement inden for Hærens og Flaadens Befalingsmandskorps, idet det er Hensigten til en Begyndelse, om jeg saa maa sige, at holde de to Grupper adskilt, saa at de avancerer hver for sig inden for de to Søjler, indtil de ganske naturligt, efterhaanden som Tiden gaar, kan smelte sammen. Det er Meningen at oprette et særligt Kursus, som skal tage Sigte paa den specielle Uddannelse, der skal finde Sted, og her vil man naturligvis i høj Grad ogsaa drage Nytte af de Befalingsmænd inden for Værnene, der har gjort Tjeneste i Modstandsbevægelsen, og som derfor har Kendskab til de Forudsætninger, der der er til Stede.

Baade det ærede Medlem Hr. Stegger Nielsen og det ærede Medlem Hr. Malchau, der talte for Det konservative Folkeparti, udtalte en Anerkendelse af den Gerning, som Hærens Befalingsmænd, ofte under meget vanskelige Vilkaar, har udført, men fremkom ogsaa med Udtalelser om Betydningen af Disciplinens Opretholdelse. Jeg deler ganske de Synspunkter, som er kommet til Orde, med Hensyn til at yde Hærens og Flaadens Befalingsmænd en Anerkendelse, fordi de har holdt Modet oppe, ofte under meget svære Forhold, hvor det ikke saa ud til, at den Gerning, de udførte, fandt den fornødne Anerkendelse i det danske Folk; og jeg har ved mange Lejligheder og ogsaa under denne Sags Behandling i det andet høje Ting givet Udtryk for Syns-